

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, asesor Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z 25.09.2019 r. , po rozpoznaniu sprawy X P 1012/18 z powództwa M. P. przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej z siedzibą w Ł., o wynagrodzenie za pracę, ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, w przedmiocie wniosku o zwolnienie pozwanej od kosztów sądowych, zarządził - zwrot wniosku, argumentując, że, w zakreślonym w wezwaniu, terminie, pozwana nie złożyła żadnego pisma wskazującego, iż jej wniosek jest oparty na ustawowych podstawach.

Zażalenie, w dniu 21.10.2019 r., na powyższe zarządzenie, wniosła pozwana spółka, będąc reprezentowaną przez prokurenta (...) Sp. z o.o., komplementariusza (...) Sp. z o.o. Sp. k., zaskarżając je w całości. Żaląca zarzuciła:

a/ naruszenie art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 179 § 2 k.p.c. w zw. z art. 180 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 2 k.p.c. poprzez zaniechanie zawieszenia postępowania z urzędu, w sytuacji gdy Sąd I instancji był do tego zobligowany, co wpływa na bieg terminu do uzupełnienia braków, a następnie kontynuowanie postępowania oraz wydania postanowień pomimo że spółka nie ma organów uprawnionych do reprezentacji, co z kolei prowadzi do nieważności postępowania;

b/ naruszenie art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 180 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 2 k.p.c. poprzez niewydanie postanowienia o zawieszeniu postępowania i odrzuceniu zażalenia w sytuacji, gdy spółka nie ma organów uprawnionych do reprezentacji i nie miała możliwości uzupełnienia braków zgodnie z wezwaniem Sądu.

W konkluzji wniosła o zwolnienie pozwanej od kosztów sądowych, przyznanie pełnomocnika z urzędu i uchylenie wykonalności wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu.

Katalog orzeczeń, od których przysługuje środek zaskarżenia w sposób wyczerpujący określony został w art. 394 § 1 k.p.c. (w brzmieniu obowiązującym do 7.11.2019 r.) i nie obejmuje zarządzenia o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, a tym samym zażalenie na to zarządzenie, jako niedopuszczalne, podlega odrzuceniu, niezależnie od podnoszonych przez stronę zarzutów. Zgodnie z art. 394 §1 k.p.c. zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienie sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, enumeratywnie wymienione w tym przepisie. Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 10 września 2012 r., wydanym w sprawie V ACz 604/12 (LEX nr 1220494) wyraził pogląd, że katalog orzeczeń, od których przysługuje środek zaskarżenia w sposób wyczerpujący określony został w art. 394 k.p.c. i nie obejmuje zarządzenia o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, a tym samym zażalenie na to zarządzenie, jako niedopuszczalne, podlega odrzuceniu, niezależnie od podnoszonych przez stronę zarzutów. Sąd Okręgowy to stanowisko podziela.

Zasygnalizowania wymaga, jednak, iż zarządzenie o zwrocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, uzasadnione było brakiem złożenia, w zakreślonym tygodniowym terminie, pod rygorem zwrotu wniosku, przez stronę pozwaną pisma, w którym wykazałaby, że faktycznie Spółka nie posiada dostatecznych środków na uiszczenie kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, że zażalenie zostało wniesione przez pozwaną spółkę w dniu 21.10.2019 r., a zatem, zgodnie z brzmieniem art.9 ust. 4 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. , poz.1469),

do jego rozpoznania stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 tj. k.p.c. , w brzmieniu dotychczasowym.

W myśl **art. 397 § 2 kpc**, do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym.

Przepis art. 370 k.p.c. nakazuje odrzucić apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W świetle zaś art. 373 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Jeżeli dostrzeże braki, do których usunięcia strona nie była wezwana, zażąda ich usunięcia. W razie nieusunięcia braków, w wyznaczonym terminie apelacja, ulega odrzuceniu.

Z przedstawionych względów zażalenie podlegało odrzuceniu na zasadzie **art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.**

A.P.

Przewodniczący:

Sędziowie: